

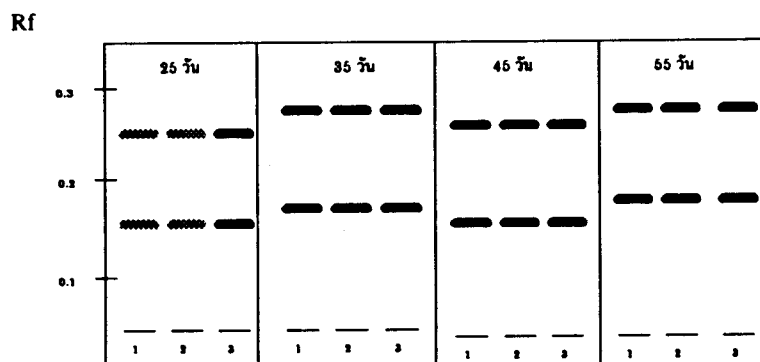
ผลการทดลอง

1. การศึกษาระบบของอิเล็กโตรโฟรีซิสและอายุกล้วยที่เหมาะสม

การวิเคราะห์ไอโซไซม์เพอร์ออกซิเดส (Prx) ไอโซไซม์กลูตาเมต ออกซาโลอะซิเตต ทรานสเมิเนส (GOT) ไอโซไซม์ฟอสโฟกลูโคมิวเตส (Pgm) ไอโซไซม์กลูโคสฟอสเฟตไอโซเมอเรส(Pgi) และไอโซไซม์ลิวซีนอะมิโนเปปติเดส (LAP) จากต้นกล้วยพันธุ์ห้วยสีทนที่มีอายุ 25 35 45 และ 55 วัน โดยวิธีอิเล็กโตรโฟรีซิส โดยใช้สารสกัดเอนไซม์ 2 ชนิด และตัวกลางที่เป็น โพลีอะคริลาไมด์ ความเข้มข้น 7.5 และ 10 เปอร์เซ็นต์ ผลที่ได้ปรากฏดังนี้

1.1 ผลการศึกษาระบบไอโซไซม์เพอร์ออกซิเดส (Prx)

จากการศึกษาระบบไอโซไซม์ Prx ในกล้วยในแต่ละอายุพบว่าแถบไอโซไซม์ Prx จากต้นกล้วยที่มีอายุ 25 วัน ที่ปรากฏบนตัวกลางโพลีอะคริลาไมด์ ทั้งสองความเข้มข้น คือที่ 7.5 และ 10 % จะจางมากโดยผลจากสารสกัดเอนไซม์ทั้ง 2 ชนิด จะให้ผลการปรากฏของแถบเช่นเดียวกัน ส่วนแถบของไอโซไซม์ Prx ที่ได้จากต้นกล้วยอายุตั้งแต่ 35 วันขึ้นไป พบว่าจะให้แถบที่คมชัดเมื่อใช้ความเข้มข้นของตัวกลาง 10 เปอร์เซ็นต์ แถบที่ปรากฏมี 3 แถบ โดยที่สารสกัดทั้ง 2 ชนิด ให้ผลเช่นเดียวกัน แต่ถ้าใช้ตัวกลางที่มีความเข้มข้น 7.5 เปอร์เซ็นต์ แถบที่ได้จะไม่คมชัด ขนาดของแถบจะกว้าง เนื่องจากการเคลื่อนที่ของไอโซไซม์ผ่านตัวกลางได้เร็ว โดยจะเห็นได้จากค่าสัมประสิทธิ์ของการเคลื่อนที่ (R_f) ในตารางที่ 1. ที่เปรียบเทียบการเคลื่อนที่ของเอนไซม์ในตัวกลางที่มีความเข้มข้น 7.5 และ 10 % โดยพบว่า ที่อายุกล้วย 35 วัน การเคลื่อนที่ของแถบไอโซไซม์ทั้ง 3 แถบ ในตัวกลาง 7.5 % จากสารสกัดทั้งสองชนิดซึ่งให้ผลเช่นเดียวกัน ค่า R_f ที่ได้คือ 0.0454 0.1818 และ 0.3333 ตามลำดับ ส่วนที่ความเข้มข้นของตัวกลาง 10 % สารสกัดทั้งสองชนิดซึ่งให้ผลเช่นเดียวกัน ค่า R_f ของไอโซไซม์ เท่ากับ 0.0454 0.1704 และ 0.2727 ตามลำดับ โดยพบว่าที่ความเข้มข้นของตัวกลาง 7.5 เปอร์เซ็นต์ จะมีค่าสัมประสิทธิ์ของการเคลื่อนที่ (R_f) มากกว่าการเคลื่อนที่ในตัวกลางที่มีความเข้มข้น 10 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจะทำให้ความคมชัดของแถบไอโซไซม์ไม่ชัดเจน ดังแสดงไว้ในตาราง ที่ 5. ซึ่งเป็นตารางแสดงถึงความคมชัดของแถบไอโซไซม์ที่สามารถใช้ในการแปลผลทางไอโซไซม์ได้ และ ภาพที่ 3 ซึ่งเป็นภาพจำลองลักษณะของไอโซไซม์ที่ปรากฏ ซึ่งเรียกว่า “ไซโมแกรม”

ภาพที่ 3 โซโมแกรมของไอโซไซม์ Prx. ที่อายุ 25 35 45 และ 55 วัน เปรียบเทียบกับพริกอายุ 90 วัน ที่ความเข้มข้นของเจล 10 % แถวที่ 1 และ 2 เป็นโซโมแกรมที่เกิดจากสารสกัดชนิดที่ 1 และ 2 ตามลำดับ และแถวที่ 3 เป็นโซโมแกรมของพริกที่ อายุ 90 วัน สกัดโดยสารสกัดเอ็นไซม์ชนิดที่ 1 — แถบคมชัดแปลผลได้ — แถบจางไม่สามารถแปลผลได้

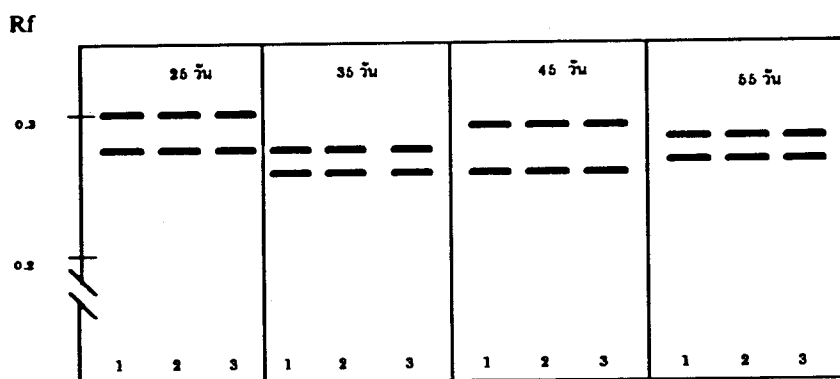
ตารางที่ 1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของการเคลื่อนที่ (Rf) ของไอโซไซม์ Prx 3 ตำแหน่งในพริกพันธุ์ ห้วยสีทนที่มีอายุกล้า 25 35 45 และ 55 วัน ในความเข้มข้นของโพลิอะคริลาไมด์ 7.5 และ 10 % โดยใช้สารสกัดเอนไซม์ 2 ชนิด

อายุกล้า วัน	สารสกัด	ความเข้มข้นของโพลิอะคริลาไมด์/สัมประสิทธิ์ของการเคลื่อนที่ (Rf)					
		7.5%			10 %		
		แถบที่ 1	แถบที่ 2	แถบที่ 3	แถบที่ 1	แถบที่ 2	แถบที่ 3
25	1	0.0588	0.2000	0.3294	0.0384	0.1538	0.2564
	2	0.0588	0.2000	0.3294	0.0384	0.1538	0.2564
35	1	0.0454	0.1818	0.3333	0.0454	0.1704	0.2727
	2	0.0454	0.1818	0.3333	0.0454	0.1704	0.2727
45	1	0.1309	0.2738	0.4285	0.0361	0.1566	0.2650
	2	0.1309	0.2738	0.4285	0.0361	0.1566	0.2650
55	1	0.0354	0.1842	0.3421	0.0394	0.1842	0.2763
	2	0.0354	0.1842	0.3421	0.0394	0.1842	0.2763

1.2 ผลการศึกษาระบบไอโซไซม์กลูตาเมต ออกซาโลอะซิเตต ทรานสเมมินส (GOT)

ในการศึกษาระบบไอโซไซม์ GOT ในกล้าพริกในแต่ละอายุการเจริญเติบโต พบว่า แถบไอโซไซม์ GOT จากทุกระยะการเจริญเติบโตที่นำมาศึกษา ให้แถบที่มีความคมชัดดีเช่นเดียวกัน เมื่อใช้ตัวกลางที่มีความเข้มข้น 7.5 เปอร์เซ็นต์ โดยจะปรากฏแถบของไอโซไซม์ 2 แถบ ซึ่งสารสกัดทั้ง 2 ชนิด ให้ผลไม่แตกต่างกัน (ภาพที่ 4) ส่วนความคมชัดของแถบไอโซไซม์ที่ใช้ความเข้มข้นของตัวกลาง 10 เปอร์เซ็นต์ พบว่า แถบที่ปรากฏจะอยู่ชิดกันมาก ทำให้สังเกตความแตกต่างของแถบไอโซไซม์ได้ยาก การใช้สารสกัดทั้ง 2 ชนิด ให้ผลเช่นเดียวกัน โดยการเคลื่อนที่ของแถบดูได้จากค่าสัมประสิทธิ์ของการเคลื่อนที่ (R_f) ที่แสดงไว้ในตารางที่ 2. ซึ่งแสดงค่าให้เห็นความแตกต่างของการเคลื่อนที่ของไอโซไซม์ โดยจะพบว่าค่า R_f ของไอโซไซม์ GOT ที่อายุ 25 วัน จากสารสกัดชนิดที่ 1 และ 2 ที่ปรากฏบนตัวกลางโพลีอะคริลาไมด์ที่มีความเข้มข้น 7.5 % ค่า R_f ของไอโซไซม์ทั้งสองแถบ คือ 0.2790 และ 0.3023 ส่วนที่ความเข้มข้นของตัวกลาง 10 % ค่า R_f ที่ได้จากสารสกัดทั้งสองชนิด คือ 0.1829 และ 0.1951 ตามลำดับ

ภาพที่ 4 โซโมแกรมของไอโซไซม์ GOT. ที่อายุ 25 35 45 และ 55 วันเปรียบเทียบกับพริกอายุ 90 วัน ที่ความเข้มข้นของเจล 7.5% แถวที่ 1 และ 2 เป็นโซโมแกรมที่เกิดจากสารสกัด ชนิดที่ 1 และ 2 ตามลำดับ และแถวที่ 3 เป็นโซโมแกรมของพริกที่ อายุ 90 วัน โดยใช้สารสกัดชนิดที่ 1 — แถบคมชัดแปลผลได้

ตารางที่ 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของการเคลื่อนที่ (Rf) ของไอโซไซม์ GOT 2 ตำแหน่งในพริกพันธุ์ ห้วยสีทนที่มีอายุกล้า 25 35 45 และ 55 วัน ความเข้มข้นของโพลิอะคริลาไมด์เจล 7.5 และ 10 % โดยใช้สารสกัด เอนไซม์ 2 ชนิด

อายุกล้า (วัน)	สารสกัด	ความเข้มข้นของโพลิอะคริลาไมด์/สัมประสิทธิ์ของการเคลื่อนที่ (Rf)			
		7.5%		10%	
		แถบที่ 1	แถบที่ 2	แถบที่ 1	แถบที่ 2
25	1	0.2790	0.3023	0.1829	0.1951
	2	0.2790	0.3023	0.1829	0.1951
35	1	0.2650	0.2891	*	0.1666
	2	0.2650	0.2891	*	0.1666
45	1	0.2638	0.2916	0.1733	0.1933
	2	0.2638	0.2916	0.1733	0.1933
55	1	0.2738	0.2976	0.2307	0.2435
	2	0.2738	0.2976	0.2307	0.2435

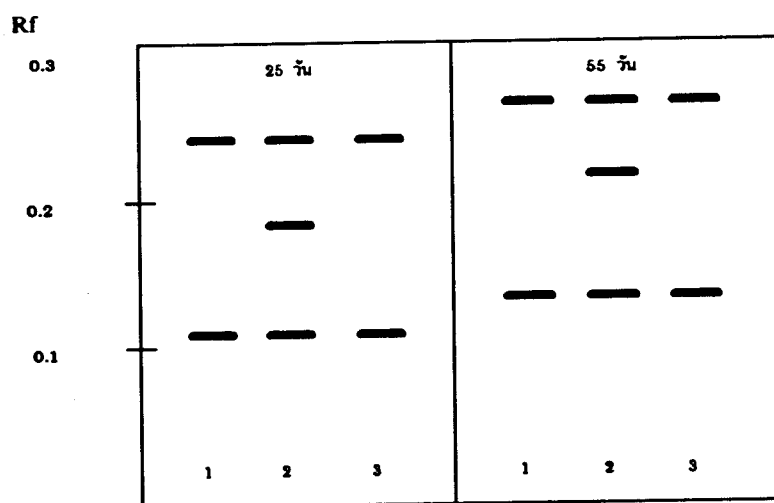
หมายเหตุ

- * ตำแหน่งของแถบที่ 1 อยู่ชิดกับแถบในตำแหน่งที่ 2 มากจนไม่สามารถแยกแถบที่ 1 ออกจากแถบที่ 2 ได้

1.3 ผลการศึกษาระบบของไอโซไซม์ฟอสโฟกลูโคมิวเตส (Pgm)

ระบบของไอโซไซม์ Pgm ในกล้าพริกในแต่ละอายุการเจริญเติบโต พบว่า แถบไอโซไซม์จาก ระยะกล้าต่างๆที่นำมาศึกษา ให้แถบที่มีความคมชัดเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะที่ความเข้มข้นของตัว กลาง 10 เปอร์เซ็นต์ จะให้แถบที่คมชัด จำนวนแถบของไอโซไซม์ที่ใช้สารสกัดชนิดที่ 1 ปรากฏ แถบ 2 แถบ แต่ถ้าใช้สารสกัดชนิดที่ 2 จะปรากฏแถบ 3 แถบ โดยแสดงลักษณะของโซโมแกรม ไว้ในภาพที่ 5. และความคมชัดของแถบไอโซไซม์แสดงไว้ในตารางที่ 5. ส่วนที่ความเข้มข้นของตัว กลาง 7.5 เปอร์เซ็นต์ แถบที่ได้ไม่คมชัดขนาดของแถบจะกว้างเนื่องจากการเคลื่อนที่ของไอโซไซม์ ผ่านตัวกลางได้เร็วโดยผลที่ได้จากอายุกล้า 25 และ 55 วัน จะให้ผลเช่นเดียวกัน โดยจะพบว่าที่ ความเข้มข้นของตัวกลาง 7.5 % แถบที่ปรากฏจะกระจายเป็นแถบกว้างไม่สามารถวัดได้ว่าการ เคลื่อนที่ของไอโซไซม์ได้ ดังผลที่แสดงไว้ในตารางที่ 3 ค่า Rf ของไอโซไซม์ที่เคลื่อนที่ผ่านตัวกลาง

ที่ความเข้มข้น 10 เปอร์เซ็นต์ อายุกล้า 25 วัน จากสารสกัดชนิดที่ 1 จะมีค่า Rf เท่ากับ 0.1111 และ 0.2361 ส่วนค่า Rf ที่ได้จากสารสกัดชนิดที่ 2 ซึ่งจะปรากฏแถบของไอโซไซม์ 3 แถบ ค่า Rf ที่ได้ เท่ากับ 0.1111 0.1805 และ 0.2361 ส่วนที่กล้าอายุ 55 วัน ค่า Rf ที่ได้จากสารสกัดชนิดที่ 1 เท่ากับ 0.1369 และ 0.2602 ส่วนค่า Rf ที่ได้จากสารสกัดชนิดที่ 2 เท่ากับ 0.1369 0.2191 และ 0.2602 ตามลำดับ

ภาพที่ 5 โซโมแกรมของไอโซไซม์ Pgm. ที่อายุ 25 และ 55 วันเปรียบเทียบกับพริกอายุ 90 วัน ที่ความเข้มข้นของเจล 10 % แถวที่ 1 และ 2 เป็นโซโมแกรมที่เกิดจากสารสกัดชนิดที่ 1 และ 2 ตามลำดับ และแถวที่ 3 เป็นโซโมแกรมของพริกที่อายุ 90 วัน ที่ใช้สารสกัดชนิดที่ 1 — แถบคมชัดแปลผลได้

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของการเคลื่อนที่ (Rf) ของไอโซไซม์ Pgm 3 ตำแหน่ง ในพริก
ห้วยสีหนที่ความเข้มข้นของโพลิอะคริลาไมด์เจล 7.5 และ 10 % สารสกัดเอ็นไซม์
พืช 2 ชนิด

อายุกล้า (วัน)	สารสกัด	ความเข้มข้นของโพลิอะคริลาไมด์/ สัมประสิทธิ์ของการเคลื่อนที่ (Rf)					
		7.5 %			10 %		
		แถบที่ 1	แถบที่ 2	แถบที่ 3	แถบที่ 1	แถบที่ 2	แถบที่ 3
25	1	-		-	0.1111	-	0.2361
	2	-	-	-	0.1111	0.1805	0.2361
35	1	*		*	*		*
	2	*	*	*	*	*	*
45	1	*			*		*
	2	*	*	*	*	*	*
55	1	-		-	0.1369		0.2602
	2	-	-	-	0.1369	0.2191	0.2602

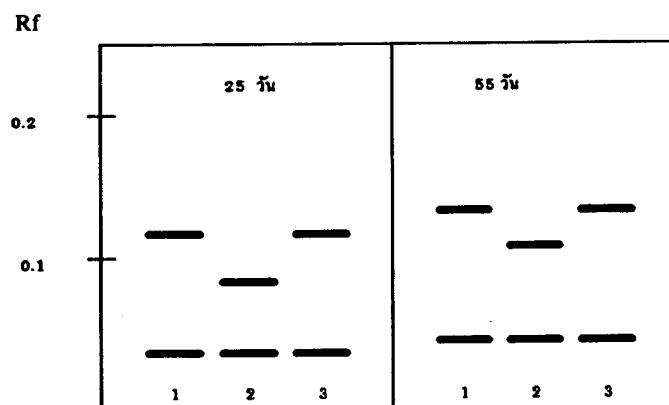
หมายเหตุ

- = ไม่สามารถวัดตำแหน่งการเคลื่อนที่ได้เนื่องจากแถบจางมาก
- * = ไม่ได้ทำการทดลอง

1.4 ผลการศึกษาระบบของไอโซไซม์กลูโคสฟอสเฟตไอโซเมอเรส (Pgi)

ระบบของไอโซไซม์ Pgi จากกล้าพริกในแต่ละอายุการเจริญเติบโต พบว่า แถบไอโซไซม์จากกล้าทุกระยะการเจริญเติบโตที่นำมาศึกษา ให้แถบที่มีความคมชัดเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะที่ความเข้มข้นของตัวกลาง 10 เปอร์เซ็นต์ สารสกัดชนิดที่ 1 และชนิดที่ 2 ให้ผลเช่นเดียวกัน โดยจะให้แถบของไอโซไซม์ 2 แถบ แต่การเคลื่อนที่ของแถบไอโซไซม์จะแตกต่างกัน โดยพบว่าตำแหน่งที่ 2 ของแถบไอโซไซม์จากกล้าพริก อายุ 25 และ 55 วัน ที่ได้จากสารสกัดชนิดที่ 2 ซึ่งมีค่า Rf เท่ากับ 0.0833 และ 0.1111 ตามลำดับ จะเคลื่อนที่ช้ากว่าตำแหน่งที่ 2 ของแถบที่ได้จากสารสกัดชนิดที่ 1 ซึ่งมีค่า Rf เท่ากับ 0.1166 และ 0.1388 ตามลำดับ ดังผลใน ตารางที่ 4. และลักษณะทางไซโมแกรมที่แสดงไว้ในภาพที่ 6 ส่วนความเข้มข้นของตัวกลาง 7.5 เปอร์เซ็นต์ แถบที่ปรากฏจางมากไม่

สามารถวัดระยะการเคลื่อนที่ของแถบไอโซไซม์ของกล้ามเนื้อทั้งสองอายุได้ ซึ่งสารสกัดทั้ง 2 ชนิด ให้ผลเช่นเดียวกัน(ตารางที่ 5.)

ภาพที่ 6 ไอโซแกรมของไอโซไซม์ Pgi. ที่อายุ 25 และ 55 วัน เปรียบเทียบกับพริก อายุ 90 วัน ที่ความเข้มข้นของเจล 10 % แถวที่ 1 และ 2 เป็นไอโซแกรมที่เกิด จากสารสกัดชนิดที่ 1 และ 2 ตามลำดับ และแถวที่ 3 เป็นไอโซแกรมของพริกที่ อายุ 90 วัน ที่ได้จาก สารสกัด ชนิดที่ 1 — แถบคมชัดแปลผลได้

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของการเคลื่อนที่ (Rf) ของไอโซไซม์ Pgi 2 ตำแหน่งที่ความเข้มข้นของโพลิอะคริลาไมด์เจล 7.5 และ 10 % สารสกัดเอนไซม์ 2 ชนิด

อายุกล้า (วัน)	สารสกัด	ความเข้มข้นของโพลิอะคริลาไมด์ / สัมประสิทธิ์ของการเคลื่อนที่ (Rf)			
		7.5 %		10 %	
		แถบที่ 1	แถบที่ 2	แถบที่ 1	แถบที่ 2
25	1	-	-	0.0333	0.1166
	2	-	-	0.0333	0.0833
35	1	*	*	*	*
	2	*	*	*	*
45	1	*	*	*	*
	2	*	*	*	*
55	1	-	-	0.0416	0.1388
	2	-	-	0.0416	0.1111

หมายเหตุ

- = ไม่สามารถวัดตำแหน่งการเคลื่อนที่ได้เนื่องจากแถบจางมาก
- * = ไม่ได้ทำการทดลอง

1.5 ผลการศึกษาระบบของไอโซไซม์ลิวซีนอะมิโนเปปติเดส (LAP)

จากการศึกษาระบบไอโซไซม์ LAP ตามวิธีการทดลองทางอิเล็กโตรโฟเรซิส พบว่า จากวิธีดังกล่าวไม่ปรากฏแถบของไอโซไซม์ LAP ขึ้นในพริกทุกอายุการเจริญเติบโตที่นำมาศึกษา

ตารางที่ 5 แสดงความคมชัดในการแปลผลทางไซโมแกรมของไอโซไซม์ทั้ง 5 ชนิด ที่ความเข้มข้นของโพลีอะคริลาไมด์เจล 7.5 และ 10 % จากสารสกัดพืช 2 ชนิด

ระบบของ เอนไซม์	อายุกล้าพริก (วัน)/ความเข้มข้นของโพลีอะคริลาไมด์/ชนิดของสารสกัด																			
	25				35				45				55				90			
	'7.5%		'10%		'7.5%		'10 %		' 7.5 %		'10 %		'7.5 %		'10 %		'7.5 %		'10 %	
	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
Ptx	D	D	ND	ND	D	D	ND	ND	D	D	ND	ND	D	D	ND	ND	D	D	ND	ND
GOT	ND	ND	ND	ND	ND	ND	D	D	ND	ND	D	D	ND	ND	D	D	ND	ND	D	D
Pgm	ND	ND	D	D	*	*	*	*	*	*	*	*	ND	ND	D	D	ND	ND	D	D
Pgi	ND	ND	D	D	*	*	*	*	*	*	*	*	ND	ND	D	D	ND	ND	D	D
LAP	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ

ND = แถบที่ปรากฏไม่สามารถแปลผลทางไซโมแกรมได้ (non detectable)

D = แถบที่ปรากฏชัดเจนสามารถแปลผลทางไซโมแกรมได้ (detectable)

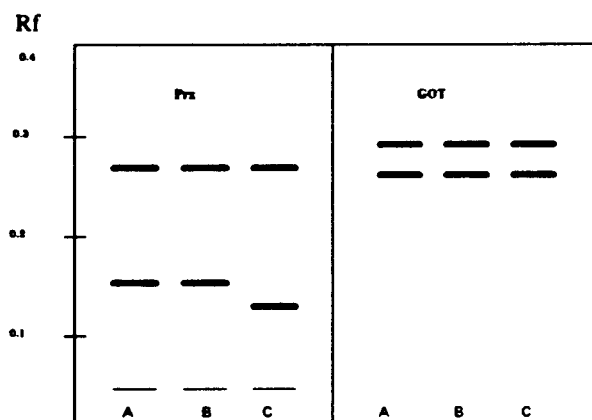
* = ไม่ได้ทำการทดลอง

- = จากการทดลองไม่ปรากฏแถบใด ๆ

2. การเปรียบเทียบสายพันธุ์พริกโดยใช้วิธีทางอิเล็กโตรโฟเรซิสที่สามารถทำได้รวดเร็วและประหยัดที่สุด

จากการทดลองพบว่าไอโซไซม์ Ptx และ GOT เป็นระบบที่ประหยัดค่าใช้จ่ายโดยในการย้อมหนึ่งครั้งเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 100 บาท เมื่อเทียบกับ Pgm และ Pgi ซึ่งในการย้อมแต่ละครั้งจะเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 2,000 บาท และสามารถทำการศึกษไอโซไซม์ได้ในกล้าพริกที่มีอายุตั้งแต่ 25 วันขึ้นไป โดยจากการศึกษาพบว่าไอโซไซม์ Ptx อายุกล้าที่เหมาะสมเริ่มตั้งแต่ 35 วัน ส่วนไอโซไซม์ GOT สามารถใช้กล้าพริกอายุ 25 วันเป็นต้นไป และการทดลองแยกพันธุ์พริก 3 พันธุ์ คือ ห้วยสีทน (*Capsicum annuum* L.) พริกขี้หนู มข. (*C. annuum* L.) และพริกพื้นเมืองจ.เลย

พันธุ์ปากปวน (*C. frutescens* L.) พบว่า จากการศึกษา โดยใช้ไอโซไซม์ Prx ความเข้มข้นของ โพลีอะคริลาไมด์ 10 เปอร์เซ็นต์ สารสกัดชนิดที่ 2. แถบของไอโซไซม์ปรากฏ 3 แถบ และพบว่า ค่า Rf ของพริกพันธุ์ห้วยสีทนและพริกช่อ มข. เท่ากัน คือ 0.0337 0.1460 และ 0.2696 ตามลำดับ จากตำแหน่งที่ 1 ถึงตำแหน่งที่ 3 ส่วนค่า Rf ของพริกพันธุ์ ปากปวน คือ 0.0337 0.1235 และ 0.2696 ตามลำดับ โดยพบว่าไซโมแกรมในตำแหน่งที่ 2 ของพริก พันธุ์ปากปวน มีค่า Rf แตกต่างจากตำแหน่งที่ 2 ของพริก พันธุ์ห้วยสีทนและพริกช่อ มข. ส่วนการศึกษาการแยกสายพันธุ์พริกโดยใช้ไอโซไซม์ GOT ที่ความเข้มข้นของโพลีอะคริลาไมด์ 7.5 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้สารสกัดชนิดที่ 2 แถบของไอโซไซม์ที่ปรากฏของทั้ง 3 สายพันธุ์ มี 2 แถบ มีค่า Rf เท่ากัน คือในตำแหน่งที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.2638 ตำแหน่งที่ 2 เท่ากับ 0.2916 จึงไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างสายพันธุ์ทั้ง 3 โดยใช้ไอโซไซม์ GOT ได้ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 6 และลักษณะของไซโมแกรม Prx และ GOT แสดงไว้ในภาพที่ 7

ภาพที่ 7 การเปรียบเทียบพริก A=ห้วยสีทน B= ช่อ มข. C= พันธุ์ปากปวน โดยใช้ ไอโซไซม์ Prx.และ GOT ที่ความเข้มข้นเจล 10 และ 7.5 % ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงสัมประสิทธิ์ของการเคลื่อนที่ (Rf) ของไอโซไซม์ Prx ที่ความเข้มข้นของ โพลีอะคริลาไมด์เจล 10 % และ ไอโซไซม์ GOT ที่ความเข้มข้นของเจล 7.5 % โดยใช้สารสกัดชนิด ที่ 2 ในพริกที่เป็น *Capsicum annuum*. ซึ่งประกอบด้วยพันธุ์ ห้วยสีทนและพันธุ์พริกขี้ มข. และ พริกที่เป็น *C. frutescens*. คือ พริกพื้นเมือง พันธุ์ปากปวน

สายพันธุ์พริก	Prx			GOT	
	แถบที่ 1	แถบที่ 2	แถบที่ 3	แถบที่ 1	แถบที่ 2
ห้วยสีทน (<i>C. annuum</i>)	0.0337	0.1460	0.2696	0.2638	0.2916
พริกขี้ มข. (<i>C. annuum</i>)	0.0337	0.1460	0.2696	0.2638	0.2916
พริกปากปวน (<i>C. frutescens</i>)	0.0337	0.1235	0.2696	0.2638	0.2916